

mavský Robinson" in „Vlastovičky" in celo vrsto priloznostnih pesmi. Manj so se Krásnohorski posrečile drame; najboljša njena drama je socialna drama „Dědic duha", v kateri se kaže zapadno-evropski vpliv. Bolj priljubljena je Krásnohorská kot pisateljica libret; njeno prvo delo v tej smeri je libreto k Bendlovi operi „Lejla" (1866). Zelo lepi so tudi njeni teksti k Smetanovim operam „Hubička" „Tajemství" „Čertová stěna." Njena proza se mora razdeliti po tendenci, s katero je Krásnohorská pisala. Iz prve dobe njenega književnega delovanja, ki jo je pisateljica izvečine posvetila poeziji, je slika „Básníka básník" (1882) in zbirka novel in potem veseloigra spisana v pripovedni obliki „Náš druhý sbor" (1888). V drugi polovici, ko se je bolj udeleževala ženskega gibanja, je spisala dolgo vrsto knjig didaktične vsebine. Zelo je češki književnosti tudi koristila s svojimi prevodi, ki so ravnotako lepi kakor izvirniki. Prevela je Mickiewiczovega „Pana Tadeusza", Byronovega „Childe Harolda", Hamerlingovega „Kralja Sionskega" in izbrane pesmi Puškinove. Kako vestno je Krásnohorská prevajala, dokazuje to, da je prevajala „Pana Tadeusza" polnih deset let. — Letos se je pesnica dala operirati na očesih; ta bolezen je kriva, da Eliška že več let ne more književno delovati, kar je za duha, ki po delu hrepeni, gotovo največje trpljenje.

Vladimir Andrejevič Gringmut. V Moskvi je umrl vsled sladkorne bolezni v 57. letu VI. A. Gringmut, imenitni publicist in pedagog, glavni urednik dnevnika „Moskovskija Vědomosti", duševni voditelj vseh monarhiških družtev na Ruskem. Njegovo načelo kot urednika je bilo: „Samodržavje, pravoslavje in narodnost". Še na smrtni postelji je rekel duhovniku: „Mně skoro konec. Sbirajtes i objedinajtes, ruskie pravoslavnyje ljudi!" Pokojnik se je porodil v Moskvi l. 1851.; bil je sin doktorja modroslovja Andreja Ivanoviča Gringmuta. Študiral je klasično filologijo na moskovski univerzi in na univerzah v Berolinu in Lipskem. Ko se je vrnil v domovino, je bil v liceju cesarjeviča Nikolaja najprej učitelj nemškega in pozneje grškega jezika. V ti dobi je spisal mnogo znanstvenih razprav o klasični filologiji. Preden je vstopil v uredništvo „Moskovskih Vědomosti" je uredoval pod psevdonimom Spectator politični oddelek v „Russkom Obozrěni!" L. 1896. je postal glavni urednik „Moskovskih Vědomosti". Po njegovi smrti se trudijo profesorji moskov-

skega vseučilišča, pristaši konstitucionalnih idej, da dobé vpliv na list in mu dajo drugačno smer, nego jo je zasledoval konservativni Gringmut.

Björnstjerne Björnson, slavni skandinavski dramatik, je od nekdanj deloval tudi kot politični časnikar in agitator. Njegovi politični nazori so pa čisto nasprotni Ibsenovim, in oba severna dramatika nič kaj laskavo ne ocenjujeta drug drugemu njegove nazore. Björnson je demokrat, impulzivna opozicionalna narava, ki sovraži vlado, državo, celo družabni red kot tak. To mu je ostalo od mladosti, ko je njegov oče, protestantovski pastor, na krivo tožbo izgubil službo. Björnson je bil tudi kot dramatik prvo-borilec za svoboščine norveške demokracije. V igri „Čez našo moč" pa je vendar nastopil proti skrajnemu radikalizmu, češ da segajo smotri radikalne stranke „čez njeno moč" in da bo le tedaj kaj dosegla, če se bo borila za smotre, ki so njenim močem primerni. Seveda je tudi sam trpel napade. Ibsen je v igri „Mladinska zveza" persifliral Björnsonovo politično delovanje. Tudi kot literat je bil vedno v boju. Kot čisto mlad mož je hotel že reformirati gledišče v Kristjaniji, a to se mu ni posrečilo zaradi konservatizma občinstva. V boju in polemiki je dosegel Björnson 75. leto. In letos je storil nekaj, kar mu je prineslo priznanje in hvaležnost omikanega sveta, zlasti pa Slovanov. Javno se je potegnil s silo svojega krepkega peresa za teptane Slovake proti mažarskemu nasilju.

Šah — prihodnjč.

BJÖRNSTJERNE BJÖRNSSON

V GOZDU

FR. STERLÉ